

APSTIPRINU:
Patērētāju tiesību aizsardzības centra

direktore _____ B. Vītoļa
Rīgā, 2012. gada ____ . decembrī

PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

*Vadlīnijas slēpošanas trašu
drošumam**

RĪGA

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

SATURS

1. Vadlīniju mērķis	3
2. Darbības joma.....	3
3. Pamattermini.....	3
4. Vispārējās prasības slēpošanas trašu pakalpojumu drošumam.....	5
5. Komerccprakse	5
6. Drošības dokuments	6
6.1. Pamatprasības	6
6.2. Riska vērtēšana un vadība.....	6
6.3. Nelaiemes gadījumu dokumentēšana, izmeklēšana un ziņošana.....	7
7. Personāls un pirmās palīdzības un drošības apmācības	8
7.1. Pamatprasības personālam	8
7.2. Pirmās palīdzības un drošības apmācība.....	8
8. Patērētājiem sniedzamā informācija	9
9. Slēpošanas trases un specializētās vietas slēpošanas trasēs.....	10
9.1. Pamatprasības	10
9.2. Drošības pasākumi	11
9.3. Zīmes	12
10. Motorizēto transportlīdzekļu lietošana slēpošanas trasēs.....	13
10.1. Pamatprasības	13
10.2. Drošības pasākumi	14
10.3. Ātruma ierobežojumi	14
10.4. Motorizēto transportlīdzekļu redzamība trases apkalpošanas laikā.....	14
10.5. Aprīkojuma izmantošana, lai uzlabotu transportlīdzekļu redzamību	15
11. Tehnika un aprīkojums	15
12. Slēpošanas un snovborda apmācību (instruktoru) pakalpojumi	15
13. Citi pakalpojumu sniedzēji un nomas pakalpojumi.....	17
14. Drošuma prasību ievērošanas uzraudzība.....	17
15. Darba aizsardzības prasības.....	18
16. Vadlīniju īstenošana	19
17. Vadlīniju stāšanās spēkā.....	19
18. Saistītie normatīvie akti.....	19
19. Kontakti	20

1. Vadlīniju mērķis

Vadlīniju galvenais mērķis ir noteikt minimālās prasības, kas jāievēro, lai slēpošanas trases būtu drošas to lietotājiem un apmeklētājiem, kā arī lai uzlabotu slēpošanas trašu kopējo drošuma līmeni un samazinātu negadījumu skaitu.

Vadlīnijas izstrādājis Patērētāju tiesību aizsardzības centrs sadarbībā ar Latvijas Slēpošanas trašu asociāciju un Latvijas Slēpošanas un snovborda instruktoru asociāciju, ņemot vērā Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un Valsts darba inspekcijas viedokļus.

2. Darbības joma

Šīs vadlīnijas nosaka drošuma prasības kalnu slēpošanas vai snovborda pakalpojumiem, kas ietver slēpošanas vai snovborda trases pakalpojumus, slēpošanas un snovborda apmācības (instruktoru) pakalpojumus, kā arī slēpošanas un snovborda ekipējuma nomu.

Vadlīnijas nenosaka slēpošanas pacēlāju (trošu ceļu) tehnisko raksturojumu vai kārtību, kādā veicama pacēlāju darbības uzraudzība, ko regulē likums „Par bīstamo iekārtu tehnisko uzraudzību”, Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumi Nr.578 „Noteikumi par cilvēku pārvadāšanai paredzētām trošu ceļu iekārtām” un Ministru kabineta 2007.gada 14.augusta noteikumi Nr. 555 „Trošu ceļu iekārtu tehniskās uzraudzības kārtība”.

Vadlīnijas nenosaka drošības pasākumus, kas jāievēro sacensību laikā.

3. Pamattermini

Slēpošanas vai snovborda pakalpojums (turpmāk – slēpošanas pakalpojums): pakalpojums, kas tiek sniegts patērētājiem, kuri izmanto slēpes, snovborda dēļus vai līdzīgu ekipējumu un kas sevī ietver slēpošanas trases sniegotās zonas apkalpošanu un slēpošanas pacēlāju ekspluatāciju trases darba laikā.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

Slēpošanas trase: skaidri atpazīstama teritorija, kuru uztur slēpošanai un snovbordam, t.sk. savienjošie posmi.

Pakalpojuma sniedzējs: persona, kas sniedz slēpošanas pakalpojumus patērētājiem, kā arī persona, kas sniedz citus saistītus pakalpojumus (ekipējuma noma, apmācību pakalpojumi u.c.).

Specializētās vietas slēpošanas trasēs: vietas, kas projektētas un marķētas īpašām aktivitātēm (piem., snovborda parks, *half-pipe* vai mogula trase).

Slēpošanas vai snovborda apmācība: Apmeklētāja apmācīšana slēpot vai braukt ar snovbordu speciālista-instruktorā vadībā, kas tiek veikta slēpošanas trasē.

Risks: nelaimes gadījuma iestāšanās varbūtība un tā seku būtiskums. Tas ir atkarīgs no kaitējuma seku nopietnības un varbūtības, ka tās iestāsies.

Riska novērtēšana: risku un negatīvo ietekmju uz cilvēka veselību un drošību plaša un sistemātiska identificēšana, kā arī to ietekmes novērtējums attiecībā uz drošību, veselību un īpašumu. Mērķis ir novērst riska cēloņus, lai uzlabotu drošību.

Slēpošanas trašu un citu speciālo vietu apzīmējumi: apzīmējumi un citi marķējumi, kurus lieto, lai vadītu vai informētu slēpotājus un snovbordistus.

Sniega sagatavošanas tehnika: motorizēti transporta līdzekļi uz kāpurķēdēm vai riteņiem, kas projektēti slēpošanas trašu uzturēšanai vai arī citi šāda veida smagie transporta līdzekļi. Tās var būt arī papildus iekārtas dažādiem mērķiem un kabīnes vai citas iekārtas pasažieriem.

Drošības dokuments: rakstisks dokuments, kuru sagatavojis pakalpojuma sniedzējs un kas satur informāciju attiecībā uz aktivitātēm un drošību, iekļaujot atbildīgās personas par drošību un to pienākumus, riska novērtējumu un vadību, drošības plānu un procedūras palīdzības izsaukšanai dažādos nelaimes gadījumos, avārijās un bojājumu situācijās.

Drošības polsterējums: polsterējums, kas paredzēts, lai novērstu slēpotāju un snovbordistu savaināšanos, saduroties ar objektiem, kā arī, lai piesaistītu slēpotāju un snovbordistu uzmanību un brīdinātu tos par iespējamajiem riskiem.

Kaitējums, apdraudējums: faktors vai apstākļi, kuriem var būt fiziski vai ekonomiski kaitējošs efekts.

4. Vispārējās prasības slēpošanas trašu pakalpojumu drošumam

Preču un pakalpojumu drošuma likuma mērķis ir panākt drošu, cilvēka dzīvībai, veselībai un personas mantai, kā arī videi nekaitīgu pakalpojumu sniegšanu. Likums attiecas uz slēpošanas un snovborda pakalpojumiem, tā kā šāda veida pakalpojumiem var būt tieša vai netieša ietekme uz cilvēka dzīvību vai veselību.

Saskaņā ar *Preču un pakalpojumu drošuma likuma* 4.panta otro daļu pakalpojuma sniedzēja pienākums ir sniegt tikai drošu, cilvēka dzīvībai, veselībai un personas mantai, kā arī videi nekaitīgu pakalpojumu. Pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par sniegtā pakalpojuma drošumu.

Slēpošanas vai snovborda trases un to izmantošana nedrīkst radīt nepieļaujamu risku patērētāja veselībai, dzīvībai vai mantai. Slēpošanas trases nedrīkst radīt risku citām tuvumā esošām personām, piemēram, skatītājiem un garāmgājējiem. Arī citiem saistītiem pakalpojumiem jābūt organizētiem tā, lai tie neradītu nepieļaujamu risku slēpošanas trašu lietotājiem vai citām personām.

Pakalpojuma sniedzējam jābūt skaidrām instrukcijām, kas nosaka darbinieku darbības atbilstoši pastāvošiem riskiem, piemēram, mainoties apstākļiem (vēja brāzmas, migla, elektroenerģijas pazušana), rīcību nelaimes gadījumos vai veicot glābšanas darbus. Pakalpojuma sniedzējam jābūt instrukcijām, kas nosaka rīcību gadījumos, ja darbinieki konstatē bīstamas aktivitātes slēpošanas trasē (piemēram, braukšana ar kamanām pa atvērtu vai slēgtu trasi vai trases lietošanas noteikumu neievērošana u.c.). Instrukcijas jāpārzina visam trases personālam.

Pakalpojuma sniedzējam jānodrošina patērētājiem patiesa un pietiekama informācija par trasi, slēpošanas pakalpojumu un lietošanas noteikumiem.

Pakalpojuma sniedzējam jānodrošina droša motorizēto transporta līdzekļu, tehnikas un aprīkojuma lietošana slēpošanas trasēs.

5. Komerckprakse

Komerckpraksi (tai skaitā reklāmai) jāatbilst *Reklāmas likuma* un *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* prasībām. Saskaņā ar *Negodīgas komercprakses aizlieguma*

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

likumu komercprakseī ir jāatbilst profesionālajai rūpībai, tā nedrīkst būt maldinoša vai agresīva. Nedrīkst noklusēt informāciju, kas ir būtiska patērētājiem vai sniegt informāciju neskaidrā veidā (tā, ka patērētājam tiek sniegts nepatiess priekšstats par pakalpojuma saturu vai jautājumiem saistībā ar pakalpojuma sniegšanu).

Reklāmas materiālos (piemēram, reklāmās, brošūrās, interneta mājas lapās) reālistiski jāapraksta trasēs pieejamās aktivitātes un pakalpojumi un to mērķauditorija, ja nepieciešams. Fotoattēliem jāatspoguļo reālas vietas, kur tiek piedāvāti pakalpojumi. Personām, kas attēlotas fotoattēlos, ir jābūt atbilstošiem individuālajiem aizsardzības līdzekļiem.

6. Drošības dokuments

6.1. Pamatprasības

Pakalpojuma sniedzējam jā sagatavo rakstisks drošības dokuments, kurā iekļauj vismaz minimālu informāciju par pasākumiem, kas veicami, lai nodrošinātu slēpošanas trašu drošumu. Drošības dokuments jāpārrunā ar trases personālu un slēpošanas un snovborda instruktoriem tiktāl, cik tas nepieciešams viņu pienākumu pildīšanai.

Drošības dokumentam jāatrodas darbiniekiem brīvi pieejamā vietā. Dokumenta saturs ir jāpārskata pirms katras slēpošanas sezonas vai izmainoties situācijai vai apstākļiem. Personālam regulāri jāatkārto informācija, kas atspoguļota drošības dokumentā, kā arī vienmēr jāpaskaidro drošības informācija jaunajiem darbiniekiem.

Pakalpojuma sniedzējam ir jābūt sagatavotam rīcībai ārkārtas situācijā. Rīcības plānu ārkārtas situācijām iekļauj drošības dokumentā. Gadījumā, ja slēpošanas trase ir aprīkota ar krēslu pacēlājiem, tad rīcības plānam jābūt saskaņotam un tajā norādītajām darbībām praktiski pārbaudītām ar attiecīgo Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta struktūrvienību.

Drošības dokumentu var apvienot ar citiem līdzīgiem dokumentiem, piemēram, darba aizsardzības sistēmas dokumentiem. Dažādu drošības dokumentu apvienošana vai konsolidēšana vienā plānā padara skaidrākas veicamās darbības un atvieglo plānu aktualizēšanu un personāla apmācību veikšanu.

6.2. Riska vērtēšana un vadība

Pakalpojums ir drošs, ja sniegts normālos vai paredzamos izmantošanas apstākļos un sniegšanas laikā vai pēc tam nerada risku vai rada tādu minimālu risku, kurš uzskatāms par

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

pieļaujamu un atbilst augstam drošuma, cilvēka dzīvības, veselības un personas mantas, kā arī vides aizsardzības līmenim.

Slēpojot vienmēr pastāv zināmi riski un iespēja savainoties, piemēram, kritiena rezultātā vai lecot. Risks ir pieļaujams, ja ir veikti visi attiecīgie pasākumi, kas atbilstoši situācijai nepieciešami, lai novērstu apdraudējumus.

Pakalpojuma sniedzējam jānovērtē slēpošanas trases pakalpojumu riski, t.sk. bīstamo iekārtu riski. Drošības dokumentā jābūt atsevišķai sadaļai ar risku izvērtējumu. Riska novērtējums un vadība palīdz pakalpojuma sniedzējam sistemātiski veikt pasākumus, lai novērstu nelaimes gadījumus.

Riska novērtēšanu un vadību veic sekojoši:

1. Identificē apdraudējumus, nosakot, kādās situācijās tie var parādīties un kas var notikt (piemēram, pazūdot elektroenerģijai, cilvēki iestrēgst krēslu pacelējā ļoti aukstos un vējainos laikapstākļos, kritieni, sadursmes, apstākļi trasē, trases stāvoklis, laikapstākļu izmaiņas u.c.).
2. Nosaka drošības pasākumus, lai izvairītos no apdraudējumiem, samazinātu risku un novērstu nelaimes gadījumus.

Risku novērtēšanā īpašu uzmanību jāpievērš tādām personām, kas visvairāk var tika apdraudētas, it īpaši bērniem un gados veciem cilvēkiem. Pakalpojuma sniedzējam jānosaka, vai drošības nolūkos nepieciešami kādi ierobežojumi atkarībā no patērētāju vecuma, prasmēm vai citām pazīmēm, jāveic attiecīgi pasākumi un informācija par ierobežojumiem jāiekļauj drošības dokumentā. Par šiem ierobežojumiem pienācīgi jāinformē patērētāji.

Riska vērtēšanā ir jānosaka potenciālās negadījuma situācijas – iespējamās neparedzētas situācijas, kas varētu beigties ar nelaimes gadījumu, ņemot vērā dažādus faktorus un personu iespējamu rīcību. Riska novērtēšanā ir jānosaka, kuri apdraudējumi rada visnopietnāko nelaimes gadījumu riskus un kuri apdraudējumi visticamāk radīs nelaimes gadījumu. Novērtējot pasākumus, vislielākā uzmanība jāpievērš apdraudējumiem, kas rada visnopietnākās sekas vai kuriem ir lielākā varbūtība notikt.

6.3. Nelaimes gadījumu dokumentēšana, izmeklēšana un ziņošana

Slēpošanas pakalpojuma sniedzējam ir jādokumentē nelaimes gadījumi, norādot informāciju par negadījumu, gūtajām traumām, kā arī iespējamiem negadījuma cēloņiem, ja tādi ir zināmi. Nelaimes gadījumu, kā arī to cēloņu izmeklēšana un analīze kalpo par pamatu,

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

lai novērstu līdzīgus gadījumus, novērtētu un vadītu riskus un ieviestu nepieciešamos pasākumus droša pakalpojuma sniegšanai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 14.augusta noteikumu Nr. 555 „*Trošu ceļu iekārtu tehniskās uzraudzības kārtība*” 15.7. punktu pakalpojumu sniedzējam ir jāziņo Patērētāju tiesību aizsardzības centram par avārijām vai nelaiemes gadījumiem, kas notikuši, lietojot trošu ceļu.

7. Personāls un pirmās palīdzības un drošības apmācības

7.1. Pamatprasības personālam

Pakalpojuma sniedzējam ir jānorīko par trases drošību atbildīgā persona un par drošību darba maiņas laikā atbildīgā persona.

Par drošību atbildīgā persona var būt tā pati, kas noteikta par atbildīgo speciālistu saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 14.augusta noteikumiem Nr.555 „*Trošu ceļu iekārtu tehniskās uzraudzības kārtība*”. Par drošību atbildīgo personu vārdiem, kontaktinformācijai un pienākumiem jābūt iekļautiem drošības dokumentā un visiem darbiniekiem un brīvprātīgajiem jābūt informētiem par tiem.

Personālam jābūt pietiekamā skaitā attiecībā pret piedāvāto aktivitāšu raksturu, apmeklētāju skaitu un prasmēm, kā arī laika apstākļiem.

Darbiniekiem, kuri ir atbildīgi par drošību, ir jābūt darba aprakstiem, kuros rakstiski ir noteikti to pienākumi un atbildība.

7.2. Pirmās palīdzības un drošības apmācība

Pakalpojuma sniedzējam ir jānodrošina adekvātas iespējas sniegt pirmo palīdzību jebkurā laikā. Personālam jābūt pietiekamām praktiskajām iemaņām pirmās palīdzības sniegšanā, glābšanas darbos un ugunsgrēka gadījumā, ņemot vērā piedāvāto aktivitāšu raksturu. Visiem darbiniekiem jābūt zināšanām, kā izsaukt palīdzību, jāpārzina dažādi veidi, kā organizēt palīdzību un kā rīkoties ārkārtas situācijā.

Pakalpojuma sniedzējiem trases darbības laikā ir jābūt pieejamam vismaz vienam darbiniekam, kurš ir izgājis pirmās palīdzības apmācību saskaņā ar Ministru kabineta 2012.gada 14.augusta noteikumu Nr.557 „*Noteikumi par apmācību pirmās palīdzības*

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

sniegšanā” 4.3.apakšpunktā minēto pirmās palīdzības pamatzināšanu apmācības programmu ar papildus zināšanu apguvi, ņemot vērā slēpošanas trases specifiku (t.i. atbilstoši pastāvošiem riskiem) un ar to saistīto izmantojamo specifisko aprīkojumu pirmās palīdzības sniegšanai.

Jānodrošina atkārtotas apmācības ne retāk kā reizi 5 gados personālam, kas izgājis pirmās palīdzības sniegšanas apmācības. Pirms katras sezonas sākuma jāorganizē apmācības ar mērķi uzturēt pirmās palīdzības sniegšanā apmācīto darbinieku praktiskās iemaņas, kā arī rīcībai ārkārtas situācijās. Pakalpojuma sniedzējam jāreģistrē notikušās apmācības, t.sk. datums, tēma, dalībnieki un kurš tās sniedzis. Apmācības var organizēt sadarbībā ar attiecīgajiem dienestiem un citiem pakalpojuma sniedzējiem.

Visiem darbiniekiem ir jābūt informētiem par pienākumu sadali (kurš glābj, sniedz pirmo palīdzību, izsauc palīdzību, uzrauga u.c.) un pienākumu uzņemties vadību nelaimes gadījuma situācijā. Darbinieku pienākumu sadalei un vadības pienākumam ir jābūt aprakstītiem drošības dokumentā.

Pirmās palīdzības sniegšanu var uzticēt arī trešajai pusei, ja tās personāls var nodrošināt tūlītēju pirmo palīdzību un tam ir iepriekš aprakstītās iemaņas un apmācības.

Pakalpojuma sniedzējam ir jānodrošina, ka pakalpojuma sniegšanas vietā ir pieejams nepieciešamais pirmās palīdzības aprīkojums, t.i.:

- pirmās palīdzības aptieciņa;
- garais mugurkaula imobilizācijas dēlis.

Papildus pakalpojuma sniedzējam ir jānodrošina, lai pakalpojuma sniegšanas vietā ir iespējams veikt cietušās personas evakuāciju, nodrošinot nepieciešamo aprīkojumu (sniega motociklu vai citu motorizētu transporta līdzekli, ar ko iespējams pārvietoties nogāzē un dziļā sniegā (kvadracikls, visurgājējs u.tml.), evakuācijas kamanas) vai veicot cita veida pasākumus. Informāciju par cietušo personu evakuācijas plānu iekļauj drošības dokumentā.

8. Patērētājiem sniedzamā informācija

Pakalpojuma sniedzēja pienākums ir iepazīstināt patērētāju ar patiesu un pilnīgu informāciju par piedāvātā, pakalpojuma kvalitāti, drošumu, lietošanas noteikumiem un citu informāciju, kas ir nepieciešama, lai izvairītos no riskiem patērētāju veselībai, dzīvībai vai mantai. Tas ietver vismaz šādu informāciju:

- Cik fiziski grūts ir pakalpojums (piemēram, snovborda krosa trase, snovborda parks, slēpošanas trašu marķējums ar krāsām, skatīt 9.3.apakšpunktu)

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

- Sagatavošanās darbi, kas jāveic pirms pakalpojuma izmantošanas un nepieciešamās prasmes un aprīkojums (piemēram, slēpošanas vai snoborda instruktoru pakalpojumi, individuālo aizsardzības līdzekļu izmantošana);
- Nepieciešamās instrukcijas par uzvedību un rīcību pakalpojuma izmantošanas laikā.

Informācija jāsniedz rakstveidā un tai ir jābūt skaidrai un saprotamai. Pakalpojuma sniedzējam jāņem vērā, cik labi patērētāji pārzina noteikto pakalpojumu, to spēju izprast informāciju (piemēram, zīmes slēpošanas trasēs).

Instrukcijām jābūt latviešu valodā, kā arī ieteicams citās valodās, lai pēc iespējas vairāk patērētāju grupu tās saprastu, ņemot vērā slēpošanas trases apmeklētāju vajadzības. Instrukcijām jābūt izvietotām tur, kur tās patērētāji visvieglāk var redzēt.

9. Slēpošanas trases un specializētās vietas slēpošanas trasēs

9.1. Pamatprasības

Pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par slēpošanas trases pakalpojuma drošumu visu tā (t.sk. pacēlāji, trase, slēpošanas un snoborda instruktoru pakalpojumi) sniegšanas laiku. Novērtējot slēpošanas trašu vispārējo drošumu, īpaša uzmanība jāpievērš trašu stāvoklim un īpaši sniega segas biežumam un apledojušiem laukumiem trasēs. Šī punkta ietvaros par slēpošanas trases daļu uzskatāmas arī apakšējo un augšējo pacēlāju stacijas un saistītais aprīkojums, kas paredzēts slēpotājiem un snobordistiem.

Pakalpojuma sniedzējs nodrošina arī specializēto vietu drošumu. Slēpošanas trasēm un specializētajām vietām to darbības laikā jābūt pietiekoši drošām, ņemot vērā sniega stāvokli un slēpotāju un snobordistu skaitu.

Slēpošanas trases un specializētās vietas jāuztur kārtībā un regulāri jākopj.

Slēpošanas trasēs, izņemot specializētās vietas, nedrīkst būt fiksēti, pastāvīgi vai citi šķēršļi. Ir atļauti fiksēti, pastāvīgi šķēršļi, kas var radīt nenozīmīgu risku un kuri nevar tikt likvidēti vai pārvietoti bez ievērojama apgrūtinājuma, ja tiek nodrošināti attiecīgi drošības pasākumi, kas aprakstīti šo vadlīniju 9.2. punktā.

Slēpošanas trasēs ir jāveic drošības pasākumi un jānodrošina zīmes, kā aprakstīts 9.2. un 9.3.punktā.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

Slēpošanas trases un specializētās vietas slēpošanas trasēs pēc tumsas iestāšanās ir jāizgaismo.

9.2. Drošības pasākumi

Lai panāktu trašu drošu lietošanu, pamatojoties uz veikto riska novērtēšanu, slēpošanas trasēs un to specializētajās vietās ir jānodrošina nepieciešamie drošības pasākumi:

- Jānodrošina patērētāju brīdināšana par riskiem ar marķētiem tīkliem un stabiem;
- Jānodrošina šķēršļu polsterēšana, ja nepieciešams;
- Jānodrošina slēpotāju un snobordistu aizsardzība īpaši riskantās vietās ar drošības žogiem un tīkliem, ja nepieciešams.

Marķētie tīkli un stabi – raksturojums un lietošana

Marķētie tīkli un stabi: brīdinājuma tīkli un stabi, kas paredzēti, lai piesaistītu slēpotāju un snobordistu uzmanību un brīdinātu tos par iespējamajiem riskiem nedrošās vietās.

Brīdinājuma tīkliem jābūt vismaz 100 cm augstiem un labi saskatāmā krāsā, piemēram, sarkanā, oranžā vai melnā krāsā ar dzeltenu strīpojumu. Ja lietotāju brīdināšanai tiek izmantota sniega barjera (barjera, kas paredzēta brīvā sniega uzkrāšanai), tādā gadījumā arī tai nepieciešama šāda veida marķēšana.

Brīdinājuma stabiem jābūt vismaz 150 cm augstiem un, piemēram, sarkanā, oranžā vai melnā krāsā ar dzeltenu strīpojumu, lai tie būtu labi saskatāmi.

Brīdinājuma tīkli jāizmanto, lai atzīmētu lielus laukumus, bet brīdinājuma stabi – lai atzīmētu atsevišķas vietas. Brīdinājuma tīkli ir jāizmanto, ja ir nepieciešams ierobežot piekļuvi noteiktām teritorijām.

Piemēri

- Apgabali vai vietas, kur pakalpojumu sniedzējs ir novērojis, ka slēpošana vai snobords ir nedroši, ko nosaka noteikti apstākļi (piemēram, nepietiekošs sniega daudzums vai tiek izmantota sniega tehnika);
- Speciālās teritorijas (piemēram, bērnu slēpošanas trases, kamaniņu nobrauktuves, īpašas vietas slēpošanas trasēs, speciālas vietas, kuras paredzētas izmantot ar speciālu aprīkojumu);

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

- Vietās, kur ceļi šķērso trasi vai jebkuru trases daļu ir jābūt brīdinājuma tīkliem, kas veido aploku vai „sētiņu”, lai piebremzētu slēpotājus un snovbordistus.

Drošības polsterējums – raksturojums un lietošana

Drošības polsterējumam jābūt vismaz 150 cm augstam un labi saskatāmā krāsā, piemēram, sarkanā, oranžā vai melnā krāsā ar dzeltenu strīpojumu. Polsterējumam ir jā saglabā savas aizsardzības īpašības, neskatoties uz laika apstākļiem.

Drošības polsterējums jāizmanto ap trasēs esošiem fiksētiem, pastāvīgiem šķēršļiem, kas aprakstīti 9.1 punktā.

Drošības polsterējuma zemākajai daļai jābūt ciešā saskarē ar sniegu.

Drošības žogi un drošības tīkli - raksturojums un lietošana

Drošības žogs vai tīkls: žogs vai tīkls, kas paredzēts, lai apstādinātu slēpotāju un snovbordistu, kurš nonācis sadursmē ar to, kā arī lai piesaistītu slēpotāju un snovbordistu uzmanību un brīdinātu viņus par iespējamajiem riskiem.

Drošības žogiem un tīkliem jābūt vismaz 150 cm augstiem un labi saskatāmā krāsā, piemēram, sarkanā, oranžā vai melnā krāsā ar dzeltenu strīpojumu. Tiem jāspēj jebkurā situācijā apstādināt slēpotāju vai snovbordistu, kas ar to saduras. Drošības žogiem un drošības tīkliem ir jābūt konstruētiem un uzstādītiem tā, lai tie neradītu apdraudējumu slēpotājiem un snovbordistiem. Piemēram, tiem jābūt uzstādītiem tā, lai to apakša saskartos ar sniegu. Drošības žogi un drošības tīkli ir jāizmanto vietās, kur tie ir nepieciešami, lai pasargātu slēpotājus un snovbordistus no nopietnām traumām. Brīdinājuma tīkli un sniega barjeras nav drošības žogi un tīkli.

Piemēri

- Stāvas kraujas un karjeri.

Brīdinājuma tīkli un stabi, drošības polsterējums, drošības žogi un drošības tīkli regulāri jāapseko un, ja nepieciešams, tie jālabo vai jāaizvieto.

9.3. Zīmes

Zīmes ir jāizmanto, lai vadītu un brīdinātu slēpotājus un snovbordistus. Zīmēm jābūt skaidrām, saprotamām un viegli saskatāmām. Rakstiskajām zīmēm slēpošanas trasēs jābūt latviešu valodā, kā arī ieteicams citās valodās, ja tas ir nepieciešams.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

Slēpošanas trases sarežģītības līmenis jānosaka vispirms pēc stāvākās nogāzes, kuras garums sasniedz vismaz 50 metrus. Ja šo aprēķinu nevar veikt, tad sarežģītības līmeni jānosaka pēc nogāzes, kas sastāda 1/10 daļu no visas slēpošanas trases garuma. Robežgadījumos jāņem vērā arī slēpošanas trases platums, apvidus īpatnības un citi apstākļi.

Ja nepieciešams, zīmes, kas norāda uz trases sarežģītības līmeni, ir jāizvieto vietās, kur tās ir viegli saskatāmas.

Slēpošanas trašu sarežģītības pakāpes

- zaļa: ļoti viegli, maksimālais slīpums 15% (8°)
- zila: viegli, maksimālais slīpums 15 – 25% (8 – 15°)
- sarkans: sarežģīti, maksimālais slīpums 25 – 45% (16 – 25°)
- melns: ļoti sarežģīti, maksimālais slīpums vismaz 45% (25°)

Specializētās vietas slēpošanas trasēs jāmarķē ar atbilstošām zīmēm, kuras jānovieto tā, lai slēpotāji un snobordisti uz tām nenokļūst nezinot.

Zīmes slēpošanas trasēs jāizvieto piemērotās vietās, kā arī atbilstošā attālumā. Zīmes jāizvieto tā, lai tās neradītu apdraudējumu slēpotājiem un snobordistiem.

Zīmes un marķējumi regulāri jāuztur un jātīra, lai nodrošinātu to redzamību.

10. Motorizēto transportlīdzekļu lietošana slēpošanas trasēs

10.1. Pamatprasības

Motorizēto tehniku jāizmanto, neradot riskus patērētājiem. Slēpošanas trasēs motorizētos transportlīdzekļus var izmantot:

- lai realizētu darbības, kas minētas 4. un 14. punktos;
- nelaimes gadījumos;
- slēpošanas trases darbības nodrošināšanai.

Pirms sniega sagatavošanas tehnikas izbraukšanas uz trases darba laikā, ja trase ir atvērta apmeklētājiem un ja trases zona, kurā strādā tehnika, nav pārredzama un tā nav slēgta, tad tās augšā un apakšā, kā arī trases piekļuves vietās ir jānovieto brīdinājuma zīmes un jādod pietiekams laiks slēpotājiem un snobordistiem tās pamanīt.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

10.2. Drošības pasākumi

Lai novērstu negadījumus laikā, kad motorizētais transportlīdzeklis ir uz slēpošanas trases:

- pārvietojoties ar motorizēto transportlīdzekli primāri jāizmanto speciāli šim mērķim iekārtota norobežota slēpošanas trases daļa vai;
- norobežots pacēlāja ceļš;
- ja nav izveidota speciāli šim mērķim iekārtota trases daļa, pieļaujams izmantot pacēlājiem pieguļošo teritoriju, ja tās platums ir vismaz 3 metri, vai slēpošanas trases malu.

Ja iepriekšminētos noteikumus nav iespējams ievērot reljefa īpatnību vai transportlīdzekļa īpašību dēļ, jāizmanto cits pārvietošanās ceļš un jāņem vērā, ka:

- transportlīdzeklim nevajadzētu šķērsot slēpošanas trasi, ja vien tas nav absolūti nepieciešams, taču gadījumos, ja trase tiek šķērsota, tā jāšķērso taisnā līnijā vietā, kur tā ir labi pārredzama, ja iespējams, tad trases šaurākajā daļā;
- transportlīdzeklis nedrīkst šķērsot pacēlāja ceļu, t.sk. augšējo staciju, ja tas tiek izmantots;
- ja uz trases vienlaikus ir divi vai vairāki transportlīdzekļi, tiem jāpārvietojas konvojā (braukšana vienā rindā).

10.3. Ātruma ierobežojumi

- sniega motocikliem, visurgājējiem, citiem transportlīdzekļiem un apkalpošanas tehnikai vai citiem transportlīdzekļiem: 20 km/h
- ātruma ierobežojumus var neņemt vērā avārijas situācijās (piemēram, lai paņemtu traumu guvušu slēpotāju) vai īslaicīgi, ja nepieciešamību nosaka trases apstākļi.

10.4. Motorizēto transportlīdzekļu redzamība trases apkalpošanas laikā

Lai palielinātu redzamību sniega motocikliem, apkalpošanas tehnikai vai citiem līdzīgiem transportlīdzekļiem, jābūt aprīkotiem ar:

- a) sniega motocikliem, visurgājējiem un līdzīga tipa motorizētajiem transportlīdzekļiem:
 - brīdinājuma karogu: karogs vai vimpelis – vismaz 0,1 m² liels, oranžā krāsā vai dzeltenas bākugunis, kas piestiprinātas vismaz 1.8 metru augstumā no zemes;

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

- tuvām un tālām gaismām: atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām.
- b) slēpošanas trases apkalpošanas tehnikai vai līdzīga veida motorizētajiem transportlīdzekļiem:
- skaņas signālu: manuāls skaņas signāls; un
 - bākugunīm: oficiāli apstiprinātas dzeltenas krāsas bākugunis, kas piestiprināts pie transportlīdzekļa jumta un griežas 360°.

10.5. Aprīkojuma izmantošana, lai uzlabotu transportlīdzekļu redzamību

Pārvietojoties ar motorizēto transportlīdzekli pa slēpošanas trasi, jāizmanto aprīkojums, kas minēts 10.4. apakšpunktā. Slēpošanas trašu apkalpošanas tehnikai skaņas signālus jāizmanto tikai atsevišķos gadījumos:

- tehnikai sākot kustību;
- virzoties atpakaļgaitā;
- vietās, kur ir ierobežota redzamība;
- kad ceļā ir šķērslis vai redzamību ietekmē laikā vai citi apstākļi.

11. Tehnika un aprīkojums

Mašīnām un iekārtām (piemēram, sniega motocikliem, visurgājējiem) ir jābūt piemērotiem noteiktajiem mērķiem un jāatbilst piemērojamām prasībām.

Pakalpojuma sniedzējam ir jānorīko atbildīgā persona par mašīnām un iekārtām un šīs personas vārds un kontaktinformācija ir jāiekļauj drošības dokumentā. Mašīnas un iekārtas regulāri jāuztur un jāpārbauda atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Pārbaužu un uzturēšanas plānam ir jābūt sagatavotam un ir jāreģistrē notikušās pārbaudes un uzturēšanas darbi.

12. Slēpošanas un snovborda apmācību (instruktoru) pakalpojumi

Slēpošanas un snovborda instruktoru pakalpojumi, galvenokārt, domāti patērētājiem, kuriem ir nepietiekama pieredze vai nav nepieciešamās iemaņas.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

Pakalpojuma sniedzējam jābrīdina patērētāji par apdraudējumiem un riskiem, kas saistīti ar šo sporta veidu, kā arī jāinformē, kā izvairīties no riskiem (piemēram, pielāgojot stiprinājumus, izmantojot individuālos aizsardzības līdzekļus, sekojot instrukcijām).

Slēpošanas vai snovborda apmācības var organizēt kā:

- slēpošanas vai snovborda stundu: apmācības, kuras notiek vienas dienas laikā, ilgstot vienu vai vairākas stundas;
- slēpošanas vai snovborda kursus - apmācības, kuru norises ilgums ir garāks par vienu dienu.

Slēpošanas un snovborda instruktoriem jāinformē apmeklētāji par drošības aprīkojumu, individuāliem aizsardzības līdzekļiem, piemēram, ķiverēm, brillēm, plaukstu locītavu un ceļu sargiem un to pareizu lietošanu, kā gērbties un cik nozīmīgs ir atbilstošs aprīkojums. Slēpošanas un snovborda instruktoriem vajadzētu lietot visu aizsardzības ekipējumu, lai trases apmeklētājiem rādītu labu piemēru.

Slēpošanas un snovborda instruktoriem jāizglīto patērētāji par rīcības plānu nelaiemes gadījumu situācijās.

Ja pakalpojumu sniedzējs piedāvā slēpošanas un snovborda apmācības pakalpojumus, tam ir jānorīko atbildīgā persona par slēpošanas un snovborda instruktoru pakalpojumiem. Personai, kas atbild par slēpošanas un snovborda instruktoru pakalpojumiem ir jābūt reģistrētai Latvijas Slēpošanas un snovborda instruktoru asociācijā vai tai jābūt citai pēc ISIA standartiem vismaz 1.līmenim pielīdzināmai kvalifikācijai (kritēriji noteikti pielikumā Nr.2) , kas pierāda personas zināšanas un pieredzi. Minētā persona uzrauga, lai slēpošanas trasē slēpošanas un snovborda pakalpojumus sniedzošiem instruktoriem būtu nepieciešamā kompetence un kvalifikācija atbilstoši ISIA standarta vismaz 1.līmenim vai citai pielīdzināmai kvalifikācijai (kritēriji noteikti pielikumā Nr.2) un uzrauga, lai šāda veida pakalpojumus slēpošanas trasē nesniedz nekvalificēti, attiecīgu speciālo zināšanu un apmācību kursus nebeiguši instruktori.

Slēpošanas un snovborda instruktoriem trases pakalpojuma sniedzējam jāziņo par visiem nelaiemes gadījumiem, kas notikušas viņa apmācības stundu laikā. Šo vadlīniju 7.2.punktā minētajās drošības apmācībās jāiesaista arī slēpošanas un snovborda instruktori.

Slēpošanas un snovborda instruktoriem ir jābūt ar atpazīšanās zīmēm. Pakalpojuma sniedzējam ir jānodrošina iespēja patērētājiem iepazīties ar slēpošanas un snovborda instruktoru kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

13. Citi pakalpojumu sniedzēji un nomas pakalpojumi

Saskaņā *Preču un pakalpojumu drošuma likumu* pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par sniegtā pakalpojuma drošumu. Tas attiecas arī uz apakšuzņēmējiem un nomas pakalpojumiem. Pakalpojuma sniedzējam jāpārlicinās, lai apakšuzņēmēju sniegtie pakalpojumi ir droši. Uz apakšuzņēmējiem arī attiecas drošības prasības.

Pakalpojuma sniedzējs pārliecinās par to, ka nomas aprīkojums ir piemērots sniegtajiem pakalpojumiem, ir drošs un regulāri pārbaudīts. Pirms nomas pakalpojuma sniegšanas darbiniekiem jāinformē patērētāji par dažādiem ar drošību saistītiem jautājumiem, piemēram, kā pareizi lietot drošības ķiveri. Iznomātajiem individuālajiem aizsardzības līdzekļiem jāatbilst normatīvo aktu prasībām, tostarp, jābūt marķētiem ar CE atbilstības marķējumu.

Pakalpojuma sniedzējam jānorāda persona, kas atbild par nomas pakalpojuma sniegšanu. Aizsardzības aprīkojums regulāri jāpārbauda un šīs darbības reģistrē žurnālā. Individuālie aizsardzības līdzekļi jāuzglabā un jāizmanto, kā to norādījis ražotājs.

Nomas aprīkojumam jābūt labā stāvoklī, tīriem un viegli pieejamiem. Individuālajiem aizsardzības līdzekļiem, kas ir sabojāti vai nav piemēroti lietošanai, ir jāizņem no aprites, lai tie neatrastos starp derīgajiem individuālajiem aizsardzības līdzekļiem.

14. Drošuma prasību ievērošanas uzraudzība

Pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par droša pakalpojuma sniegšanu saskaņā ar *Preču un pakalpojumu drošuma likumu*. Pakalpojuma sniedzējam drošības uzraudzība ir jāveic katru dienu laikā, kad trase ir atvērta apmeklētājiem. Apmeklētāju skaits un laika apstākļi ir jāņem vērā, lai noteiktu drošības uzraudzības regularitāti. Nepieciešama arī regulāra trases apsekošana, lai pārliecinātos, ka tā ir droša apmeklētājiem.

Par drošuma prasību ievērošanas uzraudzību atbildīgā iestāde ir Patērētāju tiesību aizsardzības centrs. Ja Patērētāju aizsardzības centrs atklāj, ka sniegtie pakalpojumi rada risku patērētāja veselībai, tā var uz laiku aizliegt sniegt pakalpojumus vai arī aizliegt pakalpojumu sniegšanu līdz atbilstošu drošības pasākumu veikšanai.

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

15. Darba aizsardzības prasības

Pakalpojumu sniedzējam jāpievērš uzmanība darbinieku, ieskaitot brīvprātīgo un nepilngadīgo personu, drošībai un veselībai, saskaņā ar *Darba aizsardzības likuma* prasībām. Darba attiecības slēdzamas saskaņā ar *Darba likumu*. Pakalpojumu sniedzējam ir jāizveido darba aizsardzības sistēma, tai skaitā jāveic darba vides riska novērtēšana un jā sagatavo darbības plāns darba vides risku novēršanai vai samazināšanai.

Pakalpojumu sniedzējam jāveic nodarbināto apmācība darba aizsardzības jautājumos saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 10.augusta noteikumiem Nr.749 "*Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos*".

Riska faktori, kuriem ir pakļauti nodarbinātie, ir jānovērtē atbilstoši Ministru kabineta 2007.gada 2.oktobra noteikumu Nr.660 "*Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība*" prasībām.

Nelaiemes gadījumi darbā, kas notikuši ar nodarbinātajiem, jāizmeklē saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.950 "*Nelaiemes gadījumu darbā izmeklēšanas un uzskaites kārtība*" prasībām. Par nelaiemes gadījumiem darbā darba devējam ir jāziņo Valsts darba inspekcijai.

Ja uzņēmumā strādā mazāk par 10 nodarbinātajiem, tad darba devējs pats var veikt darba aizsardzības speciālista pienākumus, ja viņš ir apmācīts saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 10.augusta noteikumiem Nr.749 "*Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos*". Ja uzņēmumā ir vairāk par 10 nodarbinātajiem, tad darba devējam ir jānorīko nodarbinātais, kurš veiks darba aizsardzības speciālista pienākumus. Arī šim cilvēkam ir jābūt apmācītam Ministru kabineta 2010.gada 10.augusta noteikumos Nr.749 "*Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos*" noteiktajā kārtībā. Visos gadījumos darba devējs var piesaistīt ārpalpojuma sniedzējus – darba aizsardzībā kompetentās institūcijas vai speciālistus.

Nodarbinātajiem ir jāveic obligātās veselības pārbaudes pirms darba līguma noslēgšanas un periodiski atkarībā no identificētajiem darba vides riska faktoriem. Obligāto veselības pārbažu veikšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumi Nr.219 "*Kārtība, kādā veicama obligātā veselības pārbaude*".

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

16. Vadlīniju īstenošana

Latvijas Slēpošanas trašu asociācija ar visiem līdzekļiem, kas ir tās rīcībā, centīsies panākt, lai visas iesaistītās puses īstenotu šajā dokumentā noteiktās prasības.

Pēc Patērētāju tiesību aizsardzības centra vai Latvijas Slēpošanas trašu asociācijas, vai Latvijas Slēpošanas un snovborda instruktoru asociācijas iniciatīvas, var tikt rosināta sanāksme, kurā tiktu apskatīti jautājumi attiecībā uz šo vadlīniju ieviešanu vai drošības pasākumu pilnveidošanu. Lai veicinātu vadlīniju īstenošanu un pilnveidotu slēpošanas trašu drošību, Latvijas Slēpošanas trašu asociācija un Latvijas Slēpošanas un snovborda instruktoru asociācija apņemas veikt nepieciešamās darbības, lai panāktu, ka šīs vadlīnijas tiek ieviestas Latvijas slēpošanas trasēs.

17. Vadlīniju stāšanās spēkā

Šīs vadlīnijas stājas spēkā 2012.gada ____ . decembrī.

18. Saistītie normatīvie akti

1. *Patērētāju tiesību aizsardzības likums*
2. *Preču un pakalpojumu drošuma likums*
3. *Likums par atbildību par preces un pakalpojuma trūkumiem*
4. *Negodīgas komercprakses aizlieguma likums*
5. *Reklāmas likums*
6. *Darba aizsardzības likums*
7. *Darba likums*
8. Ministru kabineta 2006.gada 14.februāra noteikumi Nr.119 "*Kārtība, kādā preču ražotājs, izplatītājs vai pakalpojuma sniedzējs informē attiecīgās valsts uzraudzības un kontroles iestādes par precēm vai pakalpojumiem, kuri rada risku, kas nav savienojams ar vispārējām drošuma prasībām,*
9. Ministru kabineta 2007.gada 14.augusta noteikumi Nr. 555 „*Trošu ceļu iekārtu tehniskās uzraudzības kārtība*”

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

10. Ministru kabineta 2012.gada 14.augusta noteikumi Nr.557 „*Noteikumi par apmācību pirmās palīdzības sniegšanā*”
11. Ministru kabineta 2010.gada 10.augusta noteikumi Nr.749 "*Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos*"
12. Ministru kabineta 2007.gada 2.oktobra noteikumi Nr.660 "*Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība*"
13. Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumi Nr.950 "*Nelaiemes gadījumu darbā izmeklēšanas un uzskaites kārtība*"
14. Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumi Nr.219 "*Kārtība, kādā veicama obligātā veselības pārbaude*"
15. Ministru kabineta 2002.gada 9.decembra noteikumi Nr.526 "*Darba aizsardzības prasības, lietojot darba aprīkojumu un strādājot augstumā*"
16. Ministru kabineta 2009.gada 28.aprīļa noteikumi Nr.359 "*Darba aizsardzības prasības darba vietās*"
17. Ministru kabineta 2002.gada 20.augusta noteikumi Nr.372 "*Darba aizsardzības prasības, lietojot individuālos aizsardzības līdzekļus*"
18. Ministru kabineta 2002.gada 3.septembra noteikumi Nr.400 "*Darba aizsardzības prasības drošības zīmju lietošanā*"

19. Kontakti

- Patērētāju tiesību aizsardzības centrs www.ptac.gov.lv
- Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests www.nmpd.gov.lv
- Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests www.vugd.gov.lv
- Valsts darba inspekcija www.vdi.gov.lv
- Latvijas Slēpošanas trašu asociācija (Mūkusalas iela 46, Rīga, LV-1004)
- Latvijas Slēpošanas un snovborda instruktoru asociācija <http://lssia.com>

1. pielikums

Slēpošanas drošības dokuments

1. Informācija par pakalpojuma sniedzēju

- nosaukums un adrese
- sniegtā pakalpojuma apraksts

2. Par drošību atbildīgo personu vārdi un kontaktinformācija:

- par trases drošību atbildīgā personas pienākumi, piemēram:
 - ❖ drošības uzraudzība un plānošana;
 - ❖ darbinieku apmācības;
 - ❖ drošības uzraudzīšanas dokumentēšana;
- persona, kura atbildīga par slēpošanas un snovborda instruktoru pakalpojumu drošumu;
- persona, kura atbildīga par nomas pakalpojuma drošumu.

3. Par drošību darba maiņas laikā atbildīgā persona

- amats un pienākumi
- procedūra atbildīgās personas apstiprināšanai un aizvietošanai
- personai, kura ir atbildīga par drošību, ir jābūt sastopamai slēpošanas centrā

4. Riska vērtēšana un drošības plānošana

- apdraudējumi (kādas situācijās tie var notikt, piemēram, pazūdot elektroenerģijai, cilvēki iestrēgts krēslu pacelējā pie ļoti aukstiem un vējainiem laikapstākļiem, kritieni, sadursmes, apstākļi trasē, trases stāvoklis, laikapstākļu izmaiņas u.c.)
- iespējamās nelaimes gadījumu situācijas
- pasākumi, lai samazinātu riskus vai novērstu negadījumus, piemēram, patērētāju informēšana
- rīcības plāns pēc negadījuma (pirmās palīdzības sniegšana, informēšana, paziņošana valsts iestādēm, dokumentēšana)

5. Patērētāji un patērētāju grupas

- prasības attiecībā uz vecumu, prasmēm utt.
- ierobežojumi, piemēram, attiecībā uz ekipējumu
- rīcība mainoties laika apstākļiem
- nepieciešamais apģērbs un aprīkojums
- patērētāju informēšana, piemēram, par nomas pakalpojumiem un pacēlājiem

6. Motorizēto transportlīdzekļu lietošana slēpošanas trasēs

- motorizēto transportlīdzekļu lietošanas noteikumi

7. Tehnika un aprīkojums

- Par tehnikas drošību atbildīgā persona (kontakta informācija)

8. Instrukcija, kā jārikojas nelaiemes gadījumos

- kā izsaukt palīgspēkus
- atbildīgie darbinieki
- rīcības plāns un pirmās palīdzības sniegšana
- pirmās palīdzības un cita aprīkojuma saraksts un to atrašanās vietas
- ēku un palīgbūvju evakuācijas plāni
- krēslu pacēlāja evakuācijas plāns
- apmācību/treniņu žurnāls
- slēpošanas un snovborda instruktoru pakalpojumu instrukcijas

9. Nelaiemes gadījumu reģistrēšana un lietas apstākļu izmeklēšana

- nelaiemes gadījumu reģistrēšanas un izmeklēšanas kārtība
- negadījuma apstākļu aprakstīšana vēlā uzreiz pēc negadījuma
- nelaiemes gadījuma notikuma vietas stāvokļa protokolēšana
- nelaiemes gadījuma apstākļu analīze
- nepieciešamo korigējošo pasākumu veikšana, lai turpmāk izvairītos no līdzīgiem nelaiemes gadījumiem, atbildīgās personas nozīmēšana un izpildes termiņi.

Drošības noteikumu detalizācijas pakāpi nosaka slēpošanas trases lielums.

2. pielikums

ISIA minimuma standarts apmācības veidiem un apmācības stundu apjomam 1.līmeņa instruktoram.

1. Apmācības programmas teorētiskā sadaļa (kopā 26 stundas):

Biomehānika un didaktika

o 1. līmenis: bērni un pamatlīmeņa pieaugušie (6h)

Sniega sporta instruktora loma un atbildība

o 1. līmenis: ievads un pamatzināšanas (2h)

Otrā valoda sniega sporta apmācībā un klientu apkalpošanā

o 1. līmenis: Angļu vai krievu valoda (5h)

Drošība uz kalna

o 1. līmenis: (2h)

Ekipējums

o 1. līmenis: pamatzināšanas par ekipējumu (1.5h)

Nacionālie un starptautiskie likumi, noteikumi un organizācijas attiecībā uz sniega sportu apmācību

o 1. līmenis: nacionāla līmeņa likumi, noteikumi un apmācības sistēma (1h)

Slēpošanas un snovborda vēsture

o 1. līmenis: īsa slēpošanas un snovborda vēsture (1.5h)

Tūrisms un mārketinga

o 1. līmenis: Tūrisma un mārketinga pamati; slēpošana skolas loma slēpošanas kūrorta infrastruktūrā (1.5h)

Komunikācija

o 1. līmenis: Komunikācijas pamati (1.5h)

Daba un ģeogrāfija

o 1. līmenis: pamatzināšanas par tā rajona, kurā atrodas slēpošanas kūrorts, kur notiek dotie kursi, dabu un ģeogrāfiju (piemēram, Somija: Somijas kalni; Latvija: Latvijas kalnu un upju ielejas; Austrija: Alpi) (1,5h)

*Šis dokuments nav oficiāla tiesību normu interpretācija, bet ir Patērētāju tiesību aizsardzības centra kā uzraudzības iestādes viedoklis par tiesību normu interpretāciju.

Drošība uz kalna un pirmā palīdzība

o 1. līmenis: Pamatzināšanas par drošību uz kalna; Pirmā palīdzība un preventīvi pasākumi, kad noticis negadījums uz trases (1.5h)

Izvēles sniega sports (-i) (piem. frīstaila slēpošana, telemark slēpošana)

o 1. līmenis: ievads telemark slēpošanā/snovbordā/distanču slēpošanā (snovbordistiem - kalnu slēpošanā) (1h)

2. Praktiskā apmācība (kopā 54 stundas):

Slēpošanas skolas programma

Tehnisko vingrinājumu un griezienu veidu demonstrēšana pieaugušajiem un bērniem;

Praktisko zināšanu par kustību raksturu sniega sportos uzkrāšana.

Praktiski un metodiski vingrinājumi pieaugušajiem un bērniem; kustību un kustību kopumu izskaidrošana un demonstrēšana; apmācības stundu praktizēšana un apmācības eksāmeni. Metodiskā apmācība un vingrinājumi, liekot uzsvaru uz:

o 1. līmenim: slēpošanas/snovborda prasmju pamat līmeni (20h)

Tehniskas analīzes prasmju attīstīšana, kļūdu saskatīšana un to labošanas stratēģijas.

o 1.līmenim (5h)

Instruktora individuālo slēpošanas/snovborda prasmju attīstīšana un to izmantošana dažādos apstākļos.

o 1. līmenis: uz vieglām un vidēji sarežģītām trasēm (25h)

Izvēles sniega sporta apmācības prasmju mācīšanās un praktizēšana (piem. nūjošana, staigāšana ar sniega kurpēm)

o 1. līmenis (4h).